

Τὸ συζυγικὸν ἐπεισόδιον ἔληξε, τοῦ συζύγου ἀναγνωρίσαντος τὸ φρικτὸν λάθος του.

Ἡ Κυρία ἦτο Σταυροδρομίτισσα, ἤρχετο ἀπὸ μοναρχικὴν πρωτεύουσαν· ὄφειλε λοιπὸν νὰ εἶναι τόσον βασιλική.

— Μὰ δὲν διωρίσθη ἀκόλουθος πρεσβείας; Πῶς δὲν πάει σ' τῆ θέσι του.

— Διότι ἔγινεν ἀκόλουθος πρεσβυίας.

Ἄλλοτε ἐπὶ τῆς ἐξουσίας ἐθαυματούργησε προχθές, εἰσαγαγὼν τὰ τουρκικὰ ἔθιμα ἀντὶ τῶν κοινοβουλευτικῶν τύπων.

Ἄλλοτε δὲν κατώρθωσε τὸ αὐλικὸν κόμμα τῶν μοναρχικῶν, τὸ κατώρθωσεν ὁ ὄνογενὴς οὗτος.

Ἐπρόκειτο νὰ ἐκλεχθῆ τὸ Συμβούλιον τῆς πρὸς Ἱδρυσιν φυλακῶν συσταθείσης ἀνωμόμου ἐταιρίας.

Ἄλλοτε ἀνέμενον ψηφοφορίαν.

Ἄλλὰ τραυλίζων ὁ ὄνογενὴς εἶπε, νομίζων ὅτι εὕρισκεται εἰς κἀνὲν κατὰ ὁδὸν τοῦ Πατριαρχείου Κων]πόλεως:

— Τί χρειάζεται τώρα ψηφοφορία; Νὰ κάνουμε τὸν Σωτηρόπουλο πρόεδρο, τὸν Τσιγγρὸ ἀντιπρόεδρο καὶ τὸν Φιλήμονα γραμματέα.

Ἐἶπε καὶ ἐγένετο.

Καὶ οὕτως ἔχομεν τὸ πρῶτον τουρκικὸν κρούσμα ἐν μέσασιν Ἀθηναίς χάρις εἰς τὸν ἐξυπνον κ. Νεγρεπόντην, ὅστις ἤρχισε νὰ χρησιμοποιοῖ ἑαυτὸν περίφημα.

Ἐἰς ἀναγγέλλει εἰς ἄλλον τὸν θάνατον γνωστοῦ τινος ἐν Μάνη.

— Μὲ φυσικὸν θάνατον ἀπέθανε, τοῦ ἐρωτᾷ.

— Ναί.

— Μὲ πιστόλι ἢ μὲ μαχαίρι, ἀπαντᾷ ὁ ἄλλος, ἔχων ὑπὸ ψιν ὅτι ἐν Μάνη ὁ διὰ τῶν ὄπλων αὐτῶν θάνατος εἶναι ὁ φυσικός.

Ἐἰς κύριος μᾶς ἐπιστέλλει, ὅτι εἰς τὸν χορὸν τῆς κ. Ρικῆς ὁ ἀστρονόμος μᾶς παρέλειψε νὰ γράψῃ περὶ τῆς κ. Α... ἀστέρος πρῶτου μεγέθους. Ὁ ἀστρονόμος μᾶς ἀπαντᾷ ὅτι τὸν ἀστέρα αὐτὸν τόσο περιέκλουν, ὥστε οὐδὲν παραδόξον ἂν αἰ ἀκτίνες του δὲν ἔφθασαν μέχρις αὐτοῦ.

Ἰδομεν καὶ νέον τίτλον συλλογῆς ποιήσεων εἰς τοὺς ῥομαντικούς μᾶς ποιητὰς:

Ἄσπρια καὶ ζέφυροι.

ΠΑΝΣΕΔΕΣ.

Ἄλλοτε ὡς γνωστὸν ἐστὶν ἐπὶ τῆς ὑπαρξιν ἐπὶ τῆς σκέψεως καὶ εἶπε τὸ περίφημον καταστὰν δόγμα: *Σκέπτομαι ἄρα εἰμι.*

Ἡ πλειοψηφία τῶν καθηγητῶν τοῦ Πανεπιστημίου ἀνέτρεψε τὸ τοῦ Καρτεσιῶν εἰς τὸ: *Δὲν σκέπτομαι, ἀρα ὑπάρχω.*

«ΛΑΣΠΗ Ἡ ΔΟΥΛΕΙΑ ΤΟΥΣ.»

Ἀπεδείχθη ἄπαξ ἔτι ὅτι ἡ Κοινὴ Γνώμη ὅταν θέλῃ δύναται νὰ μετέχη τῶν ἐν τῇ βουλῇ ψηφοφοριῶν.

Τοῦτο ἀπεδείχθη καὶ ἄλλοτε πολλάκις, ἀλλὰ καὶ τὴν Δευτέραν.

Τὸ περὶ συστάσεως μετοχικοῦ ταμείου τῶν βουλευτῶν νομοσχέδιον ἔπεσεν ἐν τῷ συνόλῳ, ἀφοῦ ἡ κοινὴ γνώμη ἐργασθεῖσα κατέρριψε τὰ ὑποστηρίγματα αὐτοῦ.

Ἡ κοινὴ γνώμη ὅταν θέλῃ γίνεται βουλευτῆς καὶ ὅταν θέλῃ νικᾷ.

Τὴν δὲ νίκην τῆς ἀρέσκειται νὰ τὴν διακωδωνίζῃ.

Δι' αὐτὸ ἠκούσατε προχθές βραδία χειροκροτήματα ὅσοι ἦσαν εἰς τὴν πλατεῖαν τοῦ Συντάγματος.

Τὰ χειροκροτήματα ἐκεῖνα αἰ ζητωκροῦναι ἐξήρχοντο ἐκ τοῦ βουλευτηρίου ὅπου βουλευταὶ ἐδίδασκον, ἔθνος ἐχορήγει, Κοινὴ γνώμη εἶναι.

Χειροκροτοῦμεν καὶ ἡμεῖς ἐπὶ τῇ νίκῃ καὶ εὐχόμεθα καὶ εἰς ἀνώτερα ζητήματα νὰ νικᾷ πάντοτε.

Καὶ τώρα ἂς εἰπῶμεν καὶ τὴν ἱστορίαν τοῦ ἀνηθικοῦ αὐτοῦ νομοσχεδίου.

Τὸ πρῶτον παρουσιάσθη κατὰ τὴν παρελθούσαν περίοδον. Ἐἶχεν εἰσαχθῆ κρυφᾶ, καὶ ἐτυπώθη λάθρα.

Μίαν ἡμέραν δὲ ἐγείρεται εἰς τῶν βουλευτῶν καὶ λέγει:

«Τί γίνεται, κ. πρόεδρε, ἐκεῖνο τὸ νομοσχέδιον;»

Ἡ ἐρώτησις αὕτη, ἀντὶ νὰ λάβῃ τὴν πρὸς τὸ προεδρεῖον ἀγῶσαν, ἔλαβε τὴν πρὸς τὸ οὖς θρηνομένου τὴν σήμερον πολιτικοῦ ὅστις ἐγερθεὶς καὶ ὡς ἂν ἦτο ὄλος ἐν νεύρον ἀναφωνεῖ: *Ἐγερσὴ! Αἰσχύνῃ!*

Ἐκτοτε τὸ παράνομον ἐκεῖνο νομοσχέδιον δὲν ἐνεφανίσθη.

Ἀλλὰ σήμερον ὅτε νέα περίοδος ἤνοιξε διὰ τὴν βουλὴν τῆς Ἑλλάδος, οἱ πατέρες ἐνέμισαν κατάλληλον τὸν καιρὸν νὰ ἐπαναφέρωσιν ἐκ τῆς σκοτίας εἰς τὸ φῶς τὸ τερατώδες τέκνον των.

Ἡ περίστασις ἦτο λίαν ἀρμολία.

Ἄλλοτε δὲν ὑπῆρχε πλέον.

Ἡ κυβερνησις τὸ εἶχεν υἱοθετήσῃ.

Ἀλλὰ καὶ πάλιν εὐρήθη εὐτυχῶς ὁ καταδιώκτης αὐτοῦ.

Ἄλλοτε τῆς ἀθανάτου βουλῆς καὶ τοῦ ἔθνους παρὰ διὰ τὸ θνητὸν κόμμα του τὸ κατεδίωξεν ἀπὸ τῆς πρώτης ἐμφανίσεώς του. Ἡ ἀσθένεια ὅμως τῆς δευτέρας ταύτης καταδιώξεως ἦτις δὲν ἔσχυσε νὰ τὸ καταρρίψῃ ἀμέσως παρέσχεον εἰς τὴν Κοινὴν γνώμην ἀφορμὴν κατὰ τὴν τριήμερον συζήτησιν νὰ ἐξεγερθῆ συντρέχουσα τὸν ὑπὲρ τῆς τιμῆς ἀγωνιζόμενον.

Καὶ οὕτω τὸ συνταγματικὸν τοῦτο τέρας κατῆλθε πάλιν εἰς τὴν ἀβυσσον.

Θέλετε νὰ μάθητε καὶ τὴν γνώμην ἣν εἶχον οἱ ὑποστηρίζοντες αὐτό; Ἰδοῦ τί ἀπῆντων οὗτοι εἰς τοὺς ἐρωτημάτων διατὶ ὁ Δεληγιώργης μὲ μίαν λέξιν τὸ κατέρριψεν, ἐνῶ τώρα ἐχρειάσθησαν τρεῖς συζητήσεις:

— Ἄλλοτε, τότε εἶχε περισσοτέρας διατάξεις ἐναντίον τοῦ συντάγματος.

Καὶ τότε.

Μὴ μάγκα κτυπᾷ ἄλλην.

Ἡ ἄλλη ὀργίζεται.

— Ἐλα δὲ σὲ χωράτεψα.

— Μὲ χωράτεψες! Δὲν λές: μὲ χωράτεψες;

ΚΑΡΑΜΕΛΛΙΣ.

Μὴ μάγκα κτυπᾷ ἄλλην.

Ἡ ἄλλη ὀργίζεται.

— Ἐλα δὲ σὲ χωράτεψα.

— Μὲ χωράτεψες! Δὲν λές: μὲ χωράτεψες;

Ἡ ΚΟΡΗ

Μία κόρη ποῦχε κούφιο τὸ κεφάλι
Βγαλμένη ἀπὸ τ' Ἀρσάκειο, προκομμένη,
Μὲ δέκα γαλλικὰ, μὲ ἰδέα μεγάλη
Πῶς ἦτανε λογάτη *δευλωμένη*,
Ἦθελε κ' ἀπαιτοῦσε ἕνα γαμβρὸ
Ἄλλοτε νὰ μὴν τὸν ἔχῃ ἄλλη κάμμια
Ταῖς χάραϊς νὰ ταῖς ἔχῃ ἰς τὸ σωρὸ:
Ἐπινάδα, εὐμορφία, περιουσία,

Γέννησι ἀπάνου ἀπ' ὄλα,
Νὰν τὴν ταίξῃ, αὐγὴ—βράδου μπριζόλα,
Ταξείδια ἰς τὸ Παρίσι

Κ' ἐὰν πρέπῃ ὅ,τι κ' ἂν ἔχῃ νὰ πουλήσῃ.

Ἄλλοτε τόσο ἀρχινῆσαν προξενεῖαις
Κ' οἱ πειρὸ καλοὶ γαμβροὶ ἰς ἐκεῖνὰ τὰ μέρη
Ἐτρέξανε μὲ δέσπες ταπειναῖς
Καὶ ἐζήτησαν τῆς κόρης μᾶς τὸ χέρι.

Μὰ ποῦ! ἢ φαντασμένη *χερροῦλα*,
Ἄλλοτε λέμε παραπάνου, τάθελε ὄλα.
Γιὰ τοῦτο οἱ φτωχοὶ μᾶς ἐρασταδες
Μὲ ὄλαις τοὺς ταῖς χάραϊς κ' εὐμορφάδαϊς
Δὲν ἐφθάναν ποτὲ, ποτὲ, — κάθε ἄλλο —

Ἄλλοτε τῆς κόρης μᾶς τὸ γαμβρο—*ιντεῖλο*.
Ἄλλοτε εἶχε τῶνα ὁ ἄλλος τ' ἄλλο,
Ἄλλοτε τ' αὐτὴ παραπολὺ μεγάλο

Ἄλλοτε μύτη πάλε ἄλλου κακομοίρη
Ἄλλοτε χονδρὴ ὡς ἂν Βικλησιαῖς εὐσταῖρι

Ἄλλοτε πάρα μικρὴ...
Μὰ ὡς τόσο οἱ γαμβροὶ

Οἱ διαλεκτοὶ σιγὰ σιγὰ μακρύνου
Καὶ ἰς τὴ σκηνὴ οἱ μέτριοι ἀνεβαίνου.

Καὶ ἡ κόρη μᾶς μὲ ἄκρα ὑπερηφάνεια:
Νὰ πάρω ἐγὼ! ἐγὼ τέτοια ζιζάνια!
Ἄλλοτε νᾶμουνα κάμμια ἀπελπισμένη
Ἐμορφοῦ ὡς ἂν καὶ *δευλωμένη*!

Μὰ ὡς τόσο ἐπεροῦσανε οἱ χρόνοι
Κ' ἡ δύσκολὴ μᾶς κόρη ἢ φτωχὴ
Ταῖς νύχταις τῆς ταῖς ἐπεροῦσε μόνη
Ζεστὴ ἢ κρύα — ἀδιάφορο — ἐποχὴ!

Καὶ δὲν ἐφθάνε τόσο ἢ ἡλικία
Τῆς ἀρπαξὲ ταῖς χάραϊς μία μία.
Σιγὰ σιγὰ πᾶνε ὄλαις ἢ εὐμορφάδαϊς
Ἄφρονε υἱεῖα κ' οἱ ἐρασταδες.

Ἄλλοτε ἀρχινῆσαν τὰ φκασίδια.
Μὰ καὶ! ἢ εὐμορφία τῶν γυναικῶν
Δὲν φτιάνονται ὡς ἂν τὰ κεραμίδια
Ἄλλοτε μετατοπίσσαν τῶν σπητιῶνε.

Ἄλλοτε ἀρχινᾷ νὰ συλλογιέται
Καὶ κατ' ἄλλο πρᾶγμα τὴν πειράζει...
Δὲν παύει ὁ καθρέπτης νὰ βρωτιέται
Κ' αὐτὸς γαμβρὸ *δουλωμένη* φωνάζει.

Τότες ἢ *δουλωμένη* ἀλλάζει φύλλο
Καὶ οὐτε que οὐτε ζηταί ἕνα φίλο
Τὸν εὐρηκε μὰ ποιάνε; φρίκη! φρίκη!
Ἄλλοτε φτωχὸ παυμένο εἰρηνοδίκη!

Ἄλλοτε ἀρχινᾷ νὰ συλλογιέται
Καὶ κατ' ἄλλο πρᾶγμα τὴν πειράζει...
Δὲν παύει ὁ καθρέπτης νὰ βρωτιέται
Κ' αὐτὸς γαμβρὸ *δουλωμένη* φωνάζει.

Τότες ἢ *δουλωμένη* ἀλλάζει φύλλο
Καὶ οὐτε que οὐτε ζηταί ἕνα φίλο
Τὸν εὐρηκε μὰ ποιάνε; φρίκη! φρίκη!
Ἄλλοτε φτωχὸ παυμένο εἰρηνοδίκη!

Ἄλλοτε ἀρχινᾷ νὰ συλλογιέται
Καὶ κατ' ἄλλο πρᾶγμα τὴν πειράζει...
Δὲν παύει ὁ καθρέπτης νὰ βρωτιέται
Κ' αὐτὸς γαμβρὸ *δουλωμένη* φωνάζει.

Τότες ἢ *δουλωμένη* ἀλλάζει φύλλο
Καὶ οὐτε que οὐτε ζηταί ἕνα φίλο
Τὸν εὐρηκε μὰ ποιάνε; φρίκη! φρίκη!
Ἄλλοτε φτωχὸ παυμένο εἰρηνοδίκη!

Ἄλλοτε ἀρχινᾷ νὰ συλλογιέται
Καὶ κατ' ἄλλο πρᾶγμα τὴν πειράζει...
Δὲν παύει ὁ καθρέπτης νὰ βρωτιέται
Κ' αὐτὸς γαμβρὸ *δουλωμένη* φωνάζει.

Τότες ἢ *δουλωμένη* ἀλλάζει φύλλο
Καὶ οὐτε que οὐτε ζηταί ἕνα φίλο
Τὸν εὐρηκε μὰ ποιάνε; φρίκη! φρίκη!
Ἄλλοτε φτωχὸ παυμένο εἰρηνοδίκη!

Ἄλλοτε ἀρχινᾷ νὰ συλλογιέται
Καὶ κατ' ἄλλο πρᾶγμα τὴν πειράζει...
Δὲν παύει ὁ καθρέπτης νὰ βρωτιέται
Κ' αὐτὸς γαμβρὸ *δουλωμένη* φωνάζει.

Τότες ἢ *δουλωμένη* ἀλλάζει φύλλο
Καὶ οὐτε que οὐτε ζηταί ἕνα φίλο
Τὸν εὐρηκε μὰ ποιάνε; φρίκη! φρίκη!
Ἄλλοτε φτωχὸ παυμένο εἰρηνοδίκη!

Ἄλλοτε ἀρχινᾷ νὰ συλλογιέται
Καὶ κατ' ἄλλο πρᾶγμα τὴν πειράζει...
Δὲν παύει ὁ καθρέπτης νὰ βρωτιέται
Κ' αὐτὸς γαμβρὸ *δουλωμένη* φωνάζει.

Τότες ἢ *δουλωμένη* ἀλλάζει φύλλο
Καὶ οὐτε que οὐτε ζηταί ἕνα φίλο
Τὸν εὐρηκε μὰ ποιάνε; φρίκη! φρίκη!
Ἄλλοτε φτωχὸ παυμένο εἰρηνοδίκη!

A. B.

ΤΣΙΓΓΡΟΒΡΑΔΙΑ.

Πολὺ πρὸ τῆς χθεσινῆς ἐσπέρας ἡ Α. Μ. ὁ Τσιγγρὸς, ἐλάμβανεν ἀναφορὰς ἐπὶ ἀναφορῶν ἐκ μέρους τῶν ὑπκόων του—ὅσοι καθ' ἐκάστην Δευτέραν συναντῶνται εἰς τὰ βασιλεία του—δι' ὧν τὸν παρεκάλουν νὰ μὴν τοὺς ξανακάμῃ καὶ τὴν ἐσπέραν τῆς Τετάρτης τὸ μασκαράλι τὸ ὁποῖον τοὺς εἶχε κάμει μίαν Δευτέραν, νὰ τοὺς διώξῃ δηλαδὴ ἀκριβῶς τὴν ὥραν τοῦ μεσονυκτίου.

Ἄλλοτε δὲν μποροῦνε νὰ φύγουν καὶ τὸ μεσονυκτίον—ἔλεγε μία ἀναφορὰ—ἀλλὰ τί θὰ γράψῃ καὶ πάλιν τὸ ἀναθεματισμένο «Μὴ Χάνεσαι».

Ἄλλοτε δὲν μποροῦνε νὰ φύγουν καὶ τὸ μεσονυκτίον—ἔλεγε μία ἀναφορὰ—ἀλλὰ τί θὰ γράψῃ καὶ πάλιν τὸ ἀναθεματισμένο «Μὴ Χάνεσαι».

Ἄλλοτε δὲν μποροῦνε νὰ φύγουν καὶ τὸ μεσονυκτίον—ἔλεγε μία ἀναφορὰ—ἀλλὰ τί θὰ γράψῃ καὶ πάλιν τὸ ἀναθεματισμένο «Μὴ Χάνεσαι».

Ἄλλοτε δὲν μποροῦνε νὰ φύγουν καὶ τὸ μεσονυκτίον—ἔλεγε μία ἀναφορὰ—ἀλλὰ τί θὰ γράψῃ καὶ πάλιν τὸ ἀναθεματισμένο «Μὴ Χάνεσαι».

Ἄλλοτε δὲν μποροῦνε νὰ φύγουν καὶ τὸ μεσονυκτίον—ἔλεγε μία ἀναφορὰ—ἀλλὰ τί θὰ γράψῃ καὶ πάλιν τὸ ἀναθεματισμένο «Μὴ Χάνεσαι».

Ἄλλοτε δὲν μποροῦνε νὰ φύγουν καὶ τὸ μεσονυκτίον—ἔλεγε μία ἀναφορὰ—ἀλλὰ τί θὰ γράψῃ καὶ πάλιν τὸ ἀναθεματισμένο «Μὴ Χάνεσαι».

Ἄλλοτε δὲν μποροῦνε νὰ φύγουν καὶ τὸ μεσονυκτίον—ἔλεγε μία ἀναφορὰ—ἀλλὰ τί θὰ γράψῃ καὶ πάλιν τὸ ἀναθεματισμένο «Μὴ Χάνεσαι».

Ἄλλοτε δὲν μποροῦνε νὰ φύγουν καὶ τὸ μεσονυκτίον—ἔλεγε μία ἀναφορὰ—ἀλλὰ τί θὰ γράψῃ καὶ πάλιν τὸ ἀναθεματισμένο «Μὴ Χάνεσαι».

Ἄλλοτε δὲν μποροῦνε νὰ φύγουν καὶ τὸ μεσονυκτίον—ἔλεγε μία ἀναφορὰ—ἀλλὰ τί θὰ γράψῃ καὶ πάλιν τὸ ἀναθεματισμένο «Μὴ Χάνεσαι».

Ἄλλοτε δὲν μποροῦνε νὰ φύγουν καὶ τὸ μεσονυκτίον—ἔλεγε μία ἀναφορὰ—ἀλλὰ τί θὰ γράψῃ καὶ πάλιν τὸ ἀναθεματισμένο «Μὴ Χάνεσαι».

Ἄλλοτε δὲν μποροῦνε νὰ φύγουν καὶ τὸ μεσονυκτίον—ἔλεγε μία ἀναφορὰ—ἀλλὰ τί θὰ γράψῃ καὶ πάλιν τὸ ἀναθεματισμένο «Μὴ Χάνεσαι».

ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΑ.

Μὲ τὰ *Ἀποκρητικά* τοῦ ὁ φίλιτος Γεώργιος Σουρῆς, τὸν ὁποῖον ἐπὶ ἐνιαυτοῦ ἐνέμοντο τὰ ὑπόγεια ἀκαλλισθητῶν σατυρικῶν φύλλων, εἰσβάλλει εἰς ὄλας τὰς τάξεις τῆς κοινωνίας ὅπου ὑπάρχει αἴσθησις τοῦ κωμικοῦ καλοῦ, ὅπου ὑπάρχει ἀντίληψις τοῦ σατυρικοῦ ὄρατου.

Ἄλλοτε δὲν μποροῦνε νὰ φύγουν καὶ τὸ μεσονυκτίον—ἔλεγε μία ἀναφορὰ—ἀλλὰ τί θὰ γράψῃ καὶ πάλιν τὸ ἀναθεματισμένο «Μὴ Χάνεσαι».

Ἄλλοτε δὲν μποροῦνε νὰ φύγουν καὶ τὸ μεσονυκτίον—ἔλεγε μία ἀναφορὰ—ἀλλὰ τί θὰ γράψῃ καὶ πάλιν τὸ ἀναθεματισμένο «Μὴ Χάνεσαι».

Ἄλλοτε δὲν μποροῦνε νὰ φύγουν καὶ τὸ μεσονυκτίον—ἔλεγε μία ἀναφορὰ—ἀλλὰ τί θὰ γράψῃ καὶ πάλιν τὸ ἀναθεματισμένο «Μὴ Χάνεσαι».

Ἄλλοτε δὲν μποροῦνε νὰ φύγουν καὶ τὸ μεσονυκτίον—ἔλεγε μία ἀναφορὰ—ἀλλὰ τί θὰ γράψῃ καὶ πάλιν τὸ ἀναθεματισμένο «Μὴ Χάνεσαι».

Ἄλλοτε δὲν μποροῦνε νὰ φύγουν καὶ τὸ μεσονυκτίον—ἔλεγε μία ἀναφορὰ—ἀλλὰ τί θὰ γράψῃ καὶ πάλιν τὸ ἀναθεματισμένο «Μὴ Χάνεσαι».

Ἄλλοτε δὲν μποροῦνε νὰ φύγουν καὶ τὸ μεσονυκτίον—ἔλεγε μία ἀναφορὰ—ἀλλὰ τί θὰ γράψῃ καὶ πάλιν τὸ ἀναθεματισμένο «Μὴ Χάνεσαι».

Ἄλλοτε δὲν μποροῦνε νὰ φύγουν καὶ τὸ μεσονυκτίον—ἔλεγε μία ἀναφορὰ—ἀλλὰ τί θὰ γράψῃ καὶ πάλιν τὸ ἀναθεματισμένο «Μὴ Χάνεσαι».

Ἄλλοτε δὲν μποροῦνε νὰ φύγουν καὶ τὸ μεσονυκτίον—ἔλεγε μία ἀναφορὰ—ἀλλὰ τί θὰ γράψῃ καὶ πάλιν τὸ ἀναθεματισμένο «Μὴ Χάνεσαι».

Ἄλλοτε δὲν μποροῦνε νὰ φύγουν καὶ τὸ μεσονυκτίον—ἔλεγε μία ἀναφορὰ—ἀλλὰ τί θὰ γράψῃ καὶ πάλιν τὸ ἀναθεματισμένο «Μὴ Χάνεσαι».

Ἄλλοτε δὲν μποροῦνε νὰ φύγουν καὶ τὸ μεσονυκτίον—ἔλεγε μία ἀναφορὰ—ἀλλὰ τί θὰ γράψῃ καὶ πάλιν τὸ ἀναθεματισμένο «Μὴ Χάνεσαι».

ρομεν εις την παιδράν του Μούσιν τὰ εὐχαριστήρια τῆς πό-
λεως, διὰ τοὺς εὐώδεις μενεξεδες δι' ὧν ἠθέλησε νὰ βράνη
τὰς ξηρὰς μας Ἀπόκρεω.

ΑΥΤΟΣ ΔΕΝ ΖΩΓΡΑΦΕΙΤΑΙ.

Τὴν ἀγαπῶ. Τὸν ἔρωτα τίς λύρα πλὴν θὰ ψάλῃ ;
Τίς Προμηθεὺς τῶν Ξερουβειμ τὰ ἄσματα θὰ κλέψῃ ;
Εἰς ἀπατήτους κορυφὰς τῆς Μούσης τ' ἄνθος θάλλει,
Τίς τοῦ Πηγάσου ἐπιβάς θρασύς αὐτὸ θὰ δρέψῃ ;
Σιγῇ, σιγῇ, καὶ ἄσματα ἐρώτων μὴ ζητεῖτε,
Δονεῖται ἡ καρδία μου, ἡ λύρα δὲν δονεῖται.

Ἄρκει ἓν μόνον : ἀγαπῶ, ὑψίστη ἁρμονία,
Ἐπουρανία μουσικὴ καὶ ἄσμα τῶν ἁσμάτων.
Ἄν ἔρμηνεύ' ἡ γλῶσσά μας αἰσθημάτων μυρία,
Πρὸ τῶν ὑψίστων σιωπῆ κ' ἐκείνη αἰσθημάτων.
Μόνον ἀγγέλους ζωγραφοῦν καὶ γλύφουν οἱ τεχνίται,
Ἄλλ' ὁ θεὸς δὲν γλύφεται, αὐτὸς δὲν ζωγραφεῖται.

Νίκος.

ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΙΚΗ ΤΩΝ ΟΜΟΓΕΝΩΝ *).

(Σελὶς ἐκ τῶν ἀπομνημονευμάτων μου).

α. . . Ἡ ἀρχιτεκτονικὴ τῶν Ἀθηνῶν ὁμοιάζει τὰ τρα-
πεζομάνδουλα ἐκεῖνα, ἅπερ κατασκευάζουν αἱ μικραὶ οἰκο-
κυραὶ (γυναικουῦλαι) σιρρόπτουσαι πρὸς ἄλληλα διαφόρων
χρωμάτων τεμάχια ὑφασμάτων. Ἐδῶ ῥυθμὸς ἀρχαϊκός, ἐκεῖ
ῥυθμὸς γοτθικός, ἐδῶ πάλιν βυζαντινός, παρέκει ἀνάκτορον
δίκην στρατώνος, ἐκεῖ οἰκία ὡς φρενοκομεῖον, ἐδῶ σταῦλος
ὁμοιάζων οἰκίαν, ἐκεῖ οἰκία ὁμοιάζουσα σταῦλον.

Περὶ ἑρῶς μίαν ἡμέραν ἔστην πρὸ τινος οἰκίας . . . Ἦτο
ἀληθὲς τερατούργημα μὲ ὄλην τὴν πολυτέλειαν τῶν μαρ-
μάρων.

— Τίνας εἶναι ἡ οἰκία αὐτὴ, ἠρώτησα ἐργάτην τινα.

— Εἶναι τοῦ σιῶρ Νεγρεπόντε, μοῦ λέγει.

Καὶ ποῖος ἐγέλασεν αὐτὸν τὸν Χιώτην καὶ τοῦκαμε τε
τοιο σπῆτι ! ἀνεφώνησα ἀμέσως.

Ἐζήτησα ἐκ περιεργείας πληροφορίας καὶ ἔμαθον ὅτι ὅλα
αὐτὰ τὰ θαύματα εἶναι ἔργα τοῦ Γάλλου ἀρχιτέκτονος κ.
Τροῦμ, αὐτὸ δὲ πάλιν τὸ θαῦμα — ὁ Τροῦμ — εἶναι ἔργον
ὀλοκλήρου ἐταιρίας, συγκειμένης ἐξ ἑνὸς σχεδιαστοῦ, τοῦ
κ. Πιάτ, κάποιου Γεωργίου Μόσχου, τοῦ κ. Βασιλείου Μελά
καὶ τοῦ κ. Χαριλάου, σαράφη τοῦ Κριεζῆ.

Οἱ κύριοι οὗτοι ἅμα ἔλθῃ ὁμογενῆς τις εἰς Ἀθήνας τὸν
ἐγκολποῦνται, τοῦ συνιστοῦν ἀμέσως τὸν δεινὸν ἀρχιτέ-
κτονα Τροῦμ καὶ ἐπιτέλους τοῦ κατασκευάζουν ἀντὶ οἰκίας
σταῦλον. Προμηθεύονται ἐκ Μασσαλίας ἄθλια καὶ σεσηπῶτα
κουφώματα, ὁ θεὸς ζεῦρει εἰς ποίαν ἀξίαν, καὶ ζημιούσιν
οὕτω τοὺς παρ' ἡμῖν ἐντίμους ξυλεμπόρους καὶ μαραγκούς.
Συνιστῶσι τὸν Τροῦμ ὡς ἀρχιτέκτονα, ὅστις γνωρίζει τόσην
ἀρχιτεκτονικὴν ὄσσην ἐγνώριζε καὶ ὅτε ἦν εἰς τὰ σπάργανα καὶ
ὅστις δι' ἐπιδεικτικῶν ἐπικρίσεων περὶ ἀρχιτεκτονικῆς Πα-
νεπιστημίου, Ἀκαδημίας κλπ. κατορθώνει νὰ τὸν ὑπολῆ-
πτωνται . . . ὅσοι δὲν τὸν γνωρίζουν.

Αὐτὰς τὰς πληροφορίας συνέλεξα ἐπὶ τόπου ὅτε ἀκούω
φωνάς. — Τί συμβαίνει ἐρωτῶ.

— Εἶναι, μοι λέγει ὁ ἐργάτης, ὁ Νεγρεπόντες ὅστις βλα-
σημεῖ διὰ τὰ κακὰ ποῦ τοῦ ἔκαμαν.

*) Σ. Μ. Χ. Παρεκλήθημεν νὰ δημοσιεύσωμεν τὸ ἀνωτέρω ἀρθρίδιον.

Καὶ τῶνόντι : προσέξας ἤκουσα τὸν Νεγρεπόντε νὰ λέγῃ
πρὸς τοὺς ἀνωτέρω κυρίους.

— Δὲν μὲ μέλει διὰ τὰ χρήματα ποῦ μοῦ ἐφάγατε, ὅσον
μὲ μέλει διὰ τὸ ἄθλιο σπιτί ποῦ μοῦ ἔκαματε . . .

Καὶ ἐγὼ ἀκούσας ταῦτα ἐψιθύρισα.

— ὦ ! Νεγρεπόντε ! μαύρην γέφυραν διήλθες καὶ ἀπήν-
τησες ἐκεῖ πολλοὺς διαβόλους . . . πρόσεχε καλὰ, διότι θὰ
σοῦ βουφρίζουν τὸ αἷμα, ἐὰν ἐξακολουθῆς νὰ ἔχῃς τὸν Ἀβδη-
ριτισμὸν πολλῶν ὁμογενῶν, οἵτινες ὄντες παντοπῶλαι εἰς
τὴν ἰδίαν των πατρίδα, ἔρχονται εἰς τὰς Ἀθήνας λατρευό-
μενοι ὑπὸ τοῦ πρώτου τυχόντος ἀγύρτου, διασπείροντες δὲ
διὰ τῆς ἀνοήτου πολυτελείας των τὴν δυστυχίαν εἰς τὸν
ἐργατικὸν καὶ ἐντιμὸν λαόν.

ὦ ὁμογενεῖς ! Τῇ ἀληθείᾳ ὁμοιάζετε τὰ ἐπιδημικὰ ἐκεῖνα
πιτηνά, τὰ ὅποια ἐνῶ ἐξ ἑνὸς τρέφουσι διὰ τῆς σαρκὸς των
τοὺς κατοίκους τῆς χώρας, ἐν ἧ ἐνσκήπτουσι, ἀφ' ἑτέρου κα-
ταστρέφουσι καὶ δάση καὶ φυτὰ, ἀφαιροῦντα οὕτω τὴν μό-
μιον γονιμότητα καὶ παραγωγὴν τῆς χώρας . . .

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ.

Τῷ κ. Α. Β. εἰς Ἀργοστόλιον. — Ἀναμένομεν καὶ ἄλλα
τόσον ἐπιτυχῆ ἔργα σας.

ΟΔΟΝΤΟΣΜΗΚΤΙΚΟΝ ΦΥΡΑΜΑ ΤΟΥ ΡΙΓΩ

PATE-DENTIFRICE RIGAUD et Co.

Τὸ φύραμα τοῦτο περιέχει ἐν ἑαυτῷ τὰ τονωτικὰ τῆς
Κίνης στοιχεῖα, ἀναλυόμενον μετ' ὀλίγου ὕδατος παρέχει
ἡμῖν γλίχρασμα καθ' ὅλα εὐάρεστον ὅπερ ἐπιτριβόμενον διὰ
τῆς ψήκτρας ἐπὶ τῶν ὀδόντων καθαρίζει αὐτοὺς, τοὺς λευ-
καίνει καὶ τοὺς προφυλάττει ἀπὸ τὴν τερηδόνα καὶ πᾶσαν
ὀδονταλίαν.

Παρὰ Κ. Ὀλυμπῶ φαρμακεμπόρω, 206 ὁδὸς Ἑρμοῦ.

ΕΛΙΞΙΡΙΟΝ ΡΙΓΩ

DENTOVINE RIGAUD

Τὸ Ἐλιξίριον τοῦτο βάσιν ἔχον τὴν ἀρρικαν, εὐωδιάζει
εὐάρεστως τὸ χρῶμα, καθαρίζει καὶ δροσιζει τὴν ἀναπνοὴν,
λευκαίνει τοὺς ὀδόντας, διευκολύνει τὴν κυκλοφορίαν τοῦ
αἵματος καὶ δίδει εἰς τὰ οὔλα τὸν ῥόδινον χρωματισμὸν
ὅστις εἶναι τὸ σημεῖον τῆς υγείας.

Παρὰ Κωνσταντίνῳ Ὀλυμπῶ, 206, ὁδὸς Ἑρμοῦ.

ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ

Ἡ «ΑΓΚΥΡΑ»

Εἰδοποιοῦνται οἱ κύριοι μέτοχοι τῆς ἐταιρίας ὅτι τὴν 3ην
τοῦ προσεχοῦς μηνὸς Μαρτίου ἡμέραν Δευτέραν καὶ ὥραν
2ην μ. μ. θέλει συγκροτηθῆ ἐν τῷ καταστήματι αὐτῆς ἡ
Γενικὴ Συνέλευσις εἰς ἣν δικαιοῦται νὰ λάβῃ μέρος ὁ κεκτη-
μένος πέντε ἢ καὶ πλείονας μετοχάς.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 16 φεβρουαρίου 1880.

Ὁ Διευθυντὴς

ΑΔΕΣ. Π. ΚΑΜΠΑΣ.

Ὁ γραμματεὺς

Ἰωάννης Γκιών.